

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

199 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 maja 1962 r. w sprawie szczegółowego trybu, zasad i metod opracowywania i uzgadniania ogólnych i szczegółowych planów regionalnych	373
200 — Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 9 maja 1962 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia szczegółowych warunków, którym powinni odpowiadać kandydaci na pomocniczych pracowników nauki w szkołach wyższych, oraz warunków i trybu ich powoływania i zwalniania	379
201 — Ministra Komunikacji z dnia 17 maja 1962 r. w sprawie składania i rozpatrywania meldunków o niebezpieczeństwie zderzenia w powietrzu statków powietrznych	379
202 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 11 maja 1962 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne	380

199

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 2 maja 1962 r.

w sprawie szczegółowego trybu, zasad i metod opracowywania i uzgadniania ogólnych i szczegółowych planów regionalnych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. Plan regionalny określa potencjalne możliwości rozwoju gospodarczego obszaru objętego planem oraz kierunki jego wszechstronnego rozwoju gospodarczego i społecznego w powiązaniu z kierunkami rozwoju gospodarczego całości gospodarki narodowej, ustaleniami określonymi dla tego obszaru w perspektywnym planie rozwoju gospodarki narodowej lub w wytycznych albo materiałach do projektu tego planu. Plan regionalny określa ponadto strukturę przestrzenną, drogi i etapy perspektywnego rozwoju, program inwestycji oraz innych przedsięwzięć, wpływających w sposób podstawowy na rozwój obszaru, zasady rozmieszczenia na obszarze objętym planem sił wytwórczych i urządzeń usługowych, kierunki kształtowania sieci osadniczej i rozmieszczenia ludności, jak również ogólne przeznaczenie terenów na oznaczone cele użytkowania.

§ 2. Plany regionalne opracowuje się dla obszaru województwa, części województwa albo dla obszaru obejmującego część województwa i części województw przyległych.

§ 3. 1. Plany regionalne opracowuje się na okres odpowiadający okresowi planu perspektywnego rozwoju gospodarki narodowej w podziale na okresy wieloletnich narodowych planów gospodarczych ze szczególnym uwzględnieniem okresu najbliższego wieloletniego planu gospodarczego.

2. W toku opracowywania planów regionalnych wykonuje się prace studialne wykraczające poza okres bieżącego planu perspektywnego w zakresie zagadnień, dla których hipotezy i założenia rozwoju powinny obejmować dłuższy okres czasu. W szczególności studia takie dotyczyć powinny rozwoju bazy surowcowej, zaludnienia, gospodarki

wodnej i założeń rozmieszczenia inwestycji podstawowych dla rozwoju tego terenu.

§ 4. W zależności od stopnia rozwinięcia koncepcji rozwoju określonego obszaru, stopnia szczegółowości ustaleń i uzasadnień plany regionalne opracowuje się jako plany regionalne ogólne oraz jako plany regionalne szczegółowe.

§ 5. 1. Dla obszaru całego województwa opracowuje się plany regionalne ogólne.

2. Za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i zainteresowanych prezydentów wojewódzkich rad narodowych sporządza się plany regionalne ogólne dla obszarów obejmujących część województwa oraz dla obszarów obejmujących część województwa i części województw przyległych, gdy obszary te ze względów gospodarczych, społecznych lub przyrodniczych wymagają opracowania wspólnego planu.

3. Dla obszaru miasta wyłączonego z województwa oraz obszaru przyległego województwa sporządza się wspólny plan regionalny ogólny z wyodrębnioną częścią dotyczącą miasta wyłączonego z województwa w jego granicach administracyjnych.

§ 6. Plany regionalne szczegółowe rozwijają podstawowe zasady planu regionalnego ogólnego i uzupełniają je, rozszerzają i pogłębiają problematykę tego planu oraz precyzują na okresy odpowiadające wieloletnim i perspektywnym planom rozwoju gospodarczego i społecznego danego terenu rozmieszczenie sił wytwórczych i urządzeń usługowych, kształtowanie sieci osadniczej i rozmieszczenie ludności, przeznaczenie terenów na określone cele oraz określają drogi i etapy realizacji planu.

§ 7. 1. Plany regionalne szczegółowe opracowuje się dla obszarów stanowiących część województwa oraz w przy-

padkach określonych w § 5 ust. 2 dla obszarów obejmujących część województwa i części województw przyległych.

2. Plany regionalne szczegółowe opracowuje się dla obszarów, na których zgodnie z wieloletnimi lub perspektywicznymi planami rozwoju gospodarki narodowej przewidywany jest intensywny rozwój ich gospodarki przez realizację dużych inwestycji albo innej działalności gospodarczej, wpływających w sposób zasadniczy na kształtowanie rozwoju tych obszarów.

3. W szczególności plany regionalne szczegółowe opracowuje się dla obszarów:

- 1) przewidzianych w wieloletnich i perspektywicznych planach rozwoju gospodarki narodowej do intensywnego, kompleksowego rozwoju w wyniku zagospodarowania i eksploatacji udokumentowanych zasobów złóż kopalin o znaczeniu ogólnokrajowym;
- 2) wielkich miast i aglomeracji przemysłowych łącznie z terenami stanowiącymi ich regionalne zaplecze, wymagających zapewnienia prawidłowego i ekonomicznie uzasadnionego rozmieszczenia urządzeń produkcyjnych i usługowych na tych obszarach i stworzenia odpowiednich warunków do rozwoju produkcji i zaspokojenia potrzeb ludności;
- 3) mało uprzemysłowionych, wymagających kompleksowego zagospodarowania i ustalenia zasad rozmieszczenia sił wytwórczych ze względu na przewidzianą w wieloletnich i perspektywicznych planach rozwoju gospodarki narodowej realizację dużych inwestycji przemysłowych, budowę podstawowych urządzeń wodnych i wodno-melioracyjnych, komunikacyjnych itp.;
- 4) mało aktywnych i gospodarczo słabo rozwiniętych, których rozwój zależy przede wszystkim od wykorzystania rezerw miejscowych, w szczególności miejscowych warunków przyrodniczo-geograficznych, zasobów sił roboczych itp.;
- 5) obszarów przygranicznych, dla których opracowania koncepcji rozwojowych wymagają uzgodnień i koordynacji z koncepcjami zagospodarowania przyległych obszarów położonych po drugiej stronie granicy państwowej.

§ 8. 1. Podstawę do opracowania planów regionalnych stanowią:

- 1) ustalenia aktualnego wieloletniego planu rozwoju gospodarki narodowej i wieloletniego terenowego planu gospodarczego;
- 2) ustalenia lub wytyczne wynikające z materiałów do opracowania perspektywicznych planów rozwoju gospodarki narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem okresu najbliższego wieloletniego narodowego planu gospodarczego, wytyczne wynikające z uchwał Rady Ministrów oraz dla poszczególnych obszarów, w razie potrzeby, wytyczne Komisji Planowania przy Radzie Ministrów;
- 3) wytyczne właściwych prezydów wojewódzkich rad narodowych;
- 4) wyniki analizy inwentaryzacji oraz studiów fizjograficznych, demograficznych, ekonomicznych, technicznych i innych wykonanych dla potrzeb opracowania planu, a także studia i wnioski wynikające z dotychczasowych opracowań regionalnych;
- 5) wnioski wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub ze studiów poprzedzających te plany.

2. Plany regionalne szczegółowe powinny ponadto uwzględniać wytyczne wynikające z odpowiednich planów regionalnych ogólnych, a w razie braku tych planów — wytyczne wynikające z projektów planów regionalnych ogólnych, założeń tych planów albo studiów poprzedzających te plany.

§ 9. 1. Plany regionalne sporządza się w zasadzie w dwóch fazach. W pierwszej fazie należy ustalić zakres terytorialny planu z uwzględnieniem problematyki terytorialnych powiązań gospodarczych w ramach województwa oraz powiązań międzyregionalnych, zebrać dane inwentaryzacyjne i inne charakteryzujące aktualny stan gospodarki obszaru (w tym materiały niezbędne do retrospektywnej oceny jego rozwoju), ustalić strukturę tej gospodarki w ujęciu gałęziowym i przestrzennym, wykonać ekonomiczną analizę tych danych dla charakterystyki i określenia aktualnego zagospodarowania, wykorzystania rezerw potencjalnych i możliwości rozwoju gospodarczego i społecznego obszaru objętego planem oraz opracować założenia lub warianty założeń planu regionalnego. Założenia planu regionalnego powinny stanowić udokumentowaną koncepcję perspektywicznego rozwoju danego obszaru. W drugiej fazie należy przeanalizować kompleksowo założenia i wnioski wynikające z uzgodnień oraz opracować projekt planu regionalnego.

2. W przypadkach uzasadnionych niektóre problemy planu regionalnego powinny być przedstawione w rozwiązaniach wariantowych.

3. W toku prac nad projektem planu regionalnego mogą być wprowadzane odchylenia od ustaleń przyjętych w założeniach planu regionalnego, jeżeli zmiany te wynikają ze studiów, badań i uzgodnień szczegółowych lub ze zmian wielkości albo proporcji ustalonych w materiałach stanowiących podstawę do opracowania planu regionalnego.

§ 10. 1. Studia związane z opracowaniem założeń planów regionalnych i projektów tych planów powinny w szczególności obejmować zagadnienia:

- 1) wszechstronnej oceny środowiska geograficznego, jego właściwości i zasobów przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem stosunków geologicznych, hydrologicznych, glebowych i klimatycznych, analizy obecnego ich wykorzystania oraz możliwości i warunków dalszego wykorzystania tego środowiska dla potrzeb rozwoju gospodarki i zdrowia ludności;
- 2) rozwoju produkcji dóbr i usług oraz wzrostu wydajności pracy, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju przemysłu, wykorzystania miejscowych surowców mineralnych, rozwoju produkcji rolnej, gospodarki leśnej, komunikacji (transportu i łączności), gospodarki energetycznej, gospodarki wodnej i powiązań międzyregionalnych;
- 3) stosunków demograficznych ze szczególnym uwzględnieniem przewidywanej wielkości zaludnienia oraz zmian struktury ludności;
- 4) struktury zatrudnienia i aktywności gospodarczej poszczególnych grup ludności, zasad rozmieszczenia ludności i kształtowania sieci osadniczej na obszarze objętym planem, z uwzględnieniem sieci miast, osiedli i wsi stanowiących siedziby gromadzkich rad narodowych;
- 5) zasad rejonizacji poszczególnych działów produkcji dóbr i usług, rozmieszczenia sił wytwórczych i urządzeń usługowych na obszarze objętym planem oraz założeń i hipotez dotyczących rozmieszczenia zasadniczych inwestycji na danym obszarze w okresie planu perspektywicznego rozwoju gospodarki narodowej;
- 6) struktury konsumpcji oraz warunków bytowych ludności ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki mieszkaniowej, gospodarki komunalnej oraz urządzeń kulturalnych i socjalnych;
- 7) urządzeń kulturalnych i socjalnych o znaczeniu ponadregionalnym i ogólnokrajowym;
- 8) struktury pieniężnych dochodów i wydatków ludności.

2. Rozwiniętą problematykę, zakres studiów i opracowań wymienionych w ust. 1 oraz ramowy układ treści planu regionalnego określa załącznik do zarządzenia.

§ 11. 1. Założenia planów regionalnych i plany regionalne składają się ze wzajemnie powiązanych i dopełniających się części: opisowej, tabelarycznej i kartograficznej.

2. Część opisowa i tabelaryczna powinny być opracowane w zasadzie według tematyki i układu treści ustalonych w załączniku do zarządzenia wraz z uzasadnieniem przyjętych ustaleń. Wzory formularzy do opracowania części tabelarycznej określa Komisja Planowania przy Radzie Ministrów łącznie z wytycznymi do planów regionalnych.

3. Część kartograficzna studiów i planów regionalnych powinna zawierać opracowania inwentaryzacyjne, analityczne oraz opracowania syntetyczne, które powinny przedstawiać wyniki korelacji przestrzennej poszczególnych problemów oraz przestrzenną koncepcję planu regionalnego.

4. Opracowania kartograficzne należy sporządzać dla:

1) planu regionalnego województwa w zakresie studiów w zasadzie w podziałkach 1:300.000, 1:200.000 i 1:100.000 — zależnie od tematu, a projekt planu w podziałce 1:100.000; dla planu regionalnego ogólnego obszaru nie odpowiadającego granicom administracyjnym województwa (dla obszaru obejmującego część województwa lub części województw przyległych) w zakresie studiów w zasadzie w podziałkach 1:200.000 i 1:100.000 — zależnie od wielkości obszaru objętego planem oraz jego specyfiki i problematyki, a projekt planu w podziałce 1:100.000;

2) planu regionalnego szczegółowego w zakresie studiów w zasadzie w podziałkach 1:100.000, 1:50.000 i 1:25.000, a projekt planu w podziałce 1:50.000 lub 1:25.000 — zależnie od wielkości obszaru objętego planem, jego specyfiki i problematyki.

5. Rodzaje, metody, wzory, oznaczenia i symbole opracowań kartograficznych do planów regionalnych ureguluje odrębna instrukcja Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 12. Projekty planów regionalnych opracowują wojewódzkie pracownie planów regionalnych przy wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego zgodnie z ustalonymi planami prac tych pracowni. Zakres tematyczny i terminy wykonania prac objętych powyższym planem powinny być ustalone na podstawie programu prac nad planem perspektywicznym rozwoju gospodarki narodowej oraz decyzji wynikających z uchwał Rady Ministrów, Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, uchwał prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych oraz wytycznych Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 13. 1. W pracach nad sporządzeniem planów regionalnych w zakresie podstawowych zasad tych planów oraz założeń planów regionalnych powinny brać udział, powoływane przez prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych, komisje planów regionalnych zgodnie z przepisami art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym.

2. Poszczególne węzłowe problemy planów regionalnych powinny być opracowywane przy jak najszerszym wykorzystaniu prac Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk i innych placówek naukowych, a także doświadczeń innych krajów, w szczególności krajów socjalistycznych.

3. Właściwe komórki organizacyjne wojewódzkich komisji planowania gospodarczego przekazują wojewódzkim pracowniom planów regionalnych opracowane projekty perspektywicznych planów rozwoju poszczególnych działów gospodarki terenowej jako materiał do opracowania planów regionalnych.

§ 14. 1. W toku prac nad założeniami planu regionalnego poszczególne zagadnienia powinny być rozwiązywane w drodze bezpośredniej współpracy z zainteresowanymi organami administracji państwowej, zainteresowanymi instytu-

cjami i organizacjami oraz właściwymi organami prezydium rad narodowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w zakresie prac nad projektem planów regionalnych.

§ 15. 1. Projekty planów regionalnych powinny być uzgadniane z prezydiami właściwych powiatowych rad narodowych, organami prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych oraz zainteresowanymi organami administracji państwowej i administracji gospodarczej.

2. W razie niemożności uzgodnienia projektu planu regionalnego z prezydiami powiatowych rad narodowych sprawy sporne powinny być rozpatrzone przez prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych.

3. W razie niemożności uzgodnienia projektów planów regionalnych z zainteresowanymi organami administracji państwowej, sprawy sporne powinny być przedstawione Radzie Ministrów za pośrednictwem Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Jednocześnie Komisja Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Radzie Ministrów opinię co do spraw spornych.

4. W razie gdy projekt planu regionalnego obejmuje obszar wykraczający poza obszar jednego województwa, sprawy sporne wynikłe w toku uzgadniania z zainteresowanymi organami właściwych wojewódzkich rad narodowych powinny być przedstawione prezydium tych rad narodowych. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio w razie niemożności uzgodnienia stanowisk pomiędzy prezydiami zainteresowanych prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 16. Uzgodnienia, o których mowa w §§ 14 i 15, przeprowadza właściwa wojewódzka pracownia planów regionalnych.

§ 17. 1. Założenia planów regionalnych, uzgodnione w sposób określony w niniejszym zarządzeniu i zaopiniowane przez właściwe komisje planów regionalnych i wojewódzkie komisje planowania gospodarczego oraz uchwalone przez prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej — powinny być przedstawione do akceptacji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Projekty planów regionalnych uchwalają właściwe wojewódzkie rady narodowe jako wnioski dla Rady Ministrów. Założenia planów regionalnych i projekty planów regionalnych sporządzone łącznie dla obszaru miasta wyłączonego z województwa i części województwa oraz założenia i projekty planów regionalnych sporządzone dla obszarów obejmujących część województwa i części województw przyległych uchwalane są w sposób analogiczny przez zainteresowane wojewódzkie rady narodowe i rady narodowe miast wyłączonych z województw.

§ 18. 1. Plany regionalne uchwalone przez właściwe wojewódzkie rady narodowe podlegają zaopiniowaniu przez Komitet Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

2. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia plany regionalne Radzie Ministrów do zatwierdzenia podstawowych elementów tych planów.

§ 19. 1. Plany regionalne stanowią podstawę do:

- 1) opracowania wieloletnich planów rozwoju województwa;
 - 2) opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
 - 3) ustalania lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych.
2. Szczegółowe zasady i tryb ustalania lokalizacji ogólnej inwestycji regulują przepisy odrębne.

3. Zakres i tryb udzielania wytycznych na podstawie planów regionalnych dla opracowania planów miejscowych, a także tryb przekazywania wniosków z planów miejscowych dla opracowania planów regionalnych unormują odrębne przepisy, wydane przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 20. 1. W miarę realizacji wieloletnich narodowych i terenowych planów gospodarczych wojewódzkie pracownice planów regionalnych przeprowadzają systematyczną analizę ustaleń przyjętych w planach regionalnych i stosownie do wyników tych analiz opracowują odpowiednie wnioski dla wojewódzkich rad narodowych o dokonanie aktualizacji i uzupełnień tych ustaleń. Aktualizacje i uzupełnienia powyższe powinny być przeprowadzane w zasadzie w okresach 5-letnich z takim wyprzedzeniem, aby zaktualizowany i uzupełniony plan regionalny mógł stanowić podstawę do opracowania kolejnego 5-letniego planu gospodarczego dla tego obszaru.

2. Przy aktualizacji i uzupełnieniach planów regionalnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio tryb postępowania, obowiązujący przy uzgadnianiu i uchwalaniu planów regionalnych.

§ 21. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów po przeprowadzeniu analizy założeń planów regionalnych i pro-

jektów planów regionalnych opracowuje zbiorczą syntezę założeń planów regionalnych i formuluje odpowiednie wnioski do planu perspektywicznego rozwoju gospodarki narodowej.

§ 22. 1. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu o prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz o wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego, należy przez to rozumieć także prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw oraz miejskie komisje planowania gospodarczego tych miast.

2. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu o prezydium powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć także prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 maja 1962 r. (poz. 199).

PROBLEMATYKA, ZAKRES STUDIÓW I OPRACOWAŃ ORAZ RAMOWY UKŁAD TREŚCI PLANU REGIONALNEGO WOJEWÓDZTWA NA LATA 1961 — 1980

I. Ocena aktualnego stanu gospodarki województwa.

1. Obecnie wykształcone i krystalizujące się nowe funkcje województwa w gospodarce narodowej, podstawowe wskaźniki charakteryzujące rolę województwa w gospodarce kraju.

2. Wewnętrzna struktura gospodarki województwa w ujęciu działowym, gałęziowym i przestrzennym. Wewnętrzny terytorialny podział pracy. Podregiony gospodarcze. Charakterystyka podregionów oraz ich funkcje.

3. Powiązania gospodarcze międzyregionalne województwa, ocena prawidłowości tych powiązań.

4. Ocena majątku trwałego oraz problem jego odтворzenia.

5. Główne braki i sprzeczności w dotychczasowej gospodarce województwa ze szczególnym uwzględnieniem: stopnia wykorzystania majątku trwałego, charakterystyki podstawowych „wąskich przekrojów”, wpływających hamująco na rozwój województwa, zjawisk niegospodarności i marnotrawstwa oraz wszelkich nie wykorzystanych rezerw, w tym również surowcowych i siły roboczej, oraz zniszczenia lub degradacji środowiska geograficznego i innych zjawisk, w tym niezgodności pomiędzy gospodarką a środowiskiem; ewentualne wnioski dotyczące korekty granic województwa.

II. Ludność i zatrudnienie.

1. Charakterystyka stosunków demograficznych w województwie z uwzględnieniem większych różnic wewnątrz województwa, różnic w stosunku do regionów sąsiednich i kraju.

2. Demograficzny rozwój ludności — zmiany w ilości oraz strukturze płci i wieku.

3. Siła robocza — aktywność zawodowa ludności, zasoby siły roboczej i przyrost zasobów oraz ich rozmieszczenie.

4. Zmiany w liczbie i rozmieszczeniu ludności rolniczej. Wykorzystanie nadwyżek siły roboczej.

5. Bilans zatrudnienia.

6. Kierunki i postulowana wielkość migracji ludności wewnątrz województwa i migracji międzywojewódzkiej oraz wielkość i kierunki dojazdów do pracy.

7. Aktualna struktura zawodowa i rozmieszczenie ludności oraz zmiany w planie perspektywicznym.

III. Przemysł.

1. Baza surowcowa:

— ocena obecnego stanu, wielkości i rozmieszczenia bazy surowców mineralnych i stopnia ich wykorzystania oraz program jej rozbudowy (w tym program badań geologicznych);

— ocena obecnej bazy surowców rolniczych i leśnych (roślinnych i zwierzęcych) dla przetwórstwa przemysłowego, jej rejonizacja i program rozbudowy ze stanowiska potrzeb przemysłu w powiązaniu z programem rozwoju rolnictwa i leśnictwa oraz rybołówstwa morskiego i śródlądowego;

— ocena stanu, wielkości i rozmieszczenia bazy surowców odpadowych (produkcyjnych i użytkowych), surowców wtórnych i innych oraz program ich racjonalnego wykorzystania (w tym wnioski dotyczące programu badań naukowych w tym zakresie);

— bilanse surowcowe w zakresie paliwa, materiałów budowlanych, drewna, surowców dla przemysłu rolno-spożywczego oraz innych — stosownie do specyfiki województwa;

— uzasadnienie kierunków i ekonomiki rozbudowy bazy surowcowej.

2. Ocena stanu obecnego uprzemysłowienia województwa w układzie przestrzennym, gałęziowym i w ważniejszych grupach według podstawowych wskaźników. Ocena stopnia uciążliwości przemysłu z określeniem środków zaradczych.

3. Analiza istniejącej bazy produkcyjnej województwa, stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych istniejących zakładów przemysłowych, ich koncentracji i powiązania z bazą surowcową. Wnioski w sprawie dalszego rozwoju przemysłu i lokalizacji zakładów przemysłowych.

4. Podstawowe kierunki i proporcje rozwoju przemysłu wydobywczego i przetwórczego z uwzględnieniem specjalizacji, podstawowych zagadnień kooperacji regionalnej i międzyregionalnej w układzie gałęziowym i w ważniejszych grupach:

— program rozwoju przemysłu opartego na własnych surowcach mineralnych, rolniczych i leśnych;

— program rozwoju przemysłu o swobodnej lokalizacji;

— program rozwoju przemysłu drobnego i rzemiosła;

— program rozwoju usług rzemieślniczych.

5. Zasady rozmieszczenia przemysłu w regionie oraz ocena możliwości i skutków społeczno-gospodarczych wykształcenia proponowanych większych skupień przemysłu lub dalszej rozbudowy istniejących; warunki techniczno-ekonomiczne lokalizacji przemysłu w miastach.

6. Możliwości i kierunki rozwoju produkcji eksportowej z uwzględnieniem przemysłu drobnego.

7. Uzasadnienie ekonomiki rozwoju przemysłu.

8. Podstawowe warunki realizacji programu rozwoju przemysłu (surowce, postęp techniczny, kadry, wzrost wydajności pracy, bezpieczeństwo i higiena pracy, zagadnienia socjalne itp.).

IV. Rolnictwo.

1. Ocena stanu istniejącego gospodarki rolnej.

2. Rejonizacja — ogólne kierunki rozwoju:

- wyznaczniki agroekologiczne;
- wyznaczniki organizacyjno-ekonomiczne;
- wydzielenie rejonów produkcyjno-rolnych oraz ich charakterystyka przyrodniczo-ekonomiczna i produkcyjno-rolna.

3. Koncepcja struktury agrarnej w dostosowaniu do rejonizacji produkcji rolnej.

4. Zmiany w użytkowaniu ziemi w rolnictwie w perspektywie.

5. Program produkcji:

- podstawowe proporcje między produkcją roślinną a zwierzęcą, powiązania między obu działami produkcji, racjonalne założenia w zakresie bazy paszowej;
- proporcje między produkcją mleka i mięsa w produkcji zwierzęcej;
- zasady organizacji i profil zaplecza owocowo-warzywniczego dla miast;
- wysokość plonów i wydajność produkcji zwierzęcej (wydajność i plony jednostkowe — produkcja globalna i gotowa);
- założenia rozwoju bazy surowcowej dla przemysłu rolno-spożywczego w regionie ze szczególnym uwzględnieniem bazy owocowo-warzywniczej; wnioski dotyczące rozwoju i rozmieszczenia przemysłu rolno-spożywczego;
- bilans produkcji — nadwyżki i niedobory produkcji rolnej oraz ich rozmieszczenie;
- bilans produkcji globalnej i towarowej.

6. Podstawowe warunki realizacji programu produkcji rolnej:

- bilans nawozowy — wysokość zakupu nawozów mineralnych;
- bilans paszowy — wysokość zakupu lub sprzedaży pasz treściwych;
- wytyczne co do mechanizacji i automatyzacji;
- zapotrzebowanie na materiał nasienny, zarodowe zwierzęta gospodarskie;
- oświata rolnicza i upowszechnienie postępu nauk rolniczych;
- organizacja służby agro- i zootechnicznej;
- weterynaria;
- ochrona roślin — walka ze szkodnikami;
- walka z erozją;
- program zaopatrzenia wsi w wodę;
- rozwój usług dla produkcji rolnej;
- przebudowa wiejskiej sieci osadniczej;
- program budownictwa gospodarczego, mieszkaniowego, komunalnego i socjalnego;
- drogi lokalne;
- zadania kooperacji wewnątrz- i międzyregionalnej.

7. Uzasadnienie ekonomiki założeń produkcyjnych (wzrost wartości produkcji gotowej na 1 ha użytków rolnych,

wzrost wydajności pracy, wskaźniki kapitalochłonności i nawozochłonności).

8. Gospodarka rybna (śródlądowa):

— podstawowe kierunki rozwoju rybołówstwa (wielkość i struktura zadań produkcyjnych);

— zasady zagospodarowania wód.

9. Zmiany w liczbach i rozmieszczeniu ludności rolniczej

V. Leśnictwo.

1. Ocena ogólnego stanu lasów oraz ich struktury; stan lesistości, rozmiary i ekonomika obecnego użytkowania.

2. Wielkość i struktura potrzeb w zakresie surowca drzewnego w województwie.

3. Założenia rozszerzenia bazy surowcowej — rejonizacja, intensyfikacja produkcji w państwowych gospodarstwach leśnych; wnioski dotyczące rozwoju przemysłu opartego na bazie surowca drzewnego.

4. Program zalesień i dolesień oraz zasady i kierunki zadrzewień;

5. Program melioracji;

6. Koncepcja i program zagospodarowania lasów.

7. Uzasadnienie ekonomiki rozwoju gospodarstw leśnych i podstawowe warunki jego realizacji.

VI. Komunikacja (transport i łączność).

1. Układ komunikacyjny województwa oraz jego funkcje w systemie ogólnokrajowym.

2. Szacunkowe określenie wielkości potrzeb przewozowych w województwie w powiązaniu z innymi województwami ze wstępnym podziałem tych zadań między poszczególne środki transportu.

3. Ocena obecnego stanu zainwestowania dróg komunikacyjnych z punktu widzenia przyszłych potrzeb przewozowych kolei, dróg kolowych oraz dróg wodnych.

4. Wielkość i perspektywiczny układ przestrzenny potoków przewozowych, program urządzeń sieciowych i środków transportu w perspektywie — problemy rozbudowy i przebudowy węzłów komunikacyjnych (w tym porty rzeczne i morskie).

5. Problem dróg lokalnych i program ich rozbudowy.

6. Problem i program urządzeń obsługi ruchu samochodowego (w tym zaplecze remontowe, obsługowe, stacje paliwowe itp.).

7. Łączność:

— ocena stanu istniejącego;

— określenie wielkości potrzeb i program ich zaspokojenia.

8. Uzasadnienie ekonomiki rozwoju komunikacji (transportu i łączności).

VII. Osadnictwo.

1. Charakterystyka obecnego stanu sieci osadniczej miejskiej i wiejskiej z uwzględnieniem różnic wewnątrzregionalnych.

2. Pożądany perspektywiczny układ sieci osadniczej; struktura funkcjonalna i wielkościowa.

3. Rozwój miast i zespołów miejskich z określeniem ich wielkości, funkcji oraz roli w sieci osadniczej.

4. Problem terenów budowlanych w miastach i na wsi.

VIII. Gospodarka mieszkaniowa i komunalna.

1. Gospodarka mieszkaniowa:

— ocena stanu istniejącego zasobów mieszkaniowych i aktualnych potrzeb w miastach i na wsi;

- potrzeby mieszkaniowe ludności miast i wsi w okresie perspektywicznym;
- stopień zagęszczenia na 1 izbę, m² na 1 osobę, rodzin na 1 mieszkanie (różnicowanie wewnątrzregionalne);
- struktura wielkości mieszkań i stopień ich wyposażenia z uwzględnieniem struktury rodzin;
- program budownictwa mieszkaniowego oraz warunki jego realizacji;
- uzasadnienie ekonomiki rozwoju budownictwa mieszkaniowego.

2. Gospodarka komunalna:

- ocena stanu aktualnego urządzeń komunalnych w miastach i na wsi oraz zaopatrzenia ludności miejskiej i wiejskiej w wodę, elektryczność, gaz itd.; problemy komunikacji miejskiej i inne;
- potrzeby i program perspektywicznego rozwoju gospodarki komunalnej w miastach i na wsi w powiązaniu z programem rozwoju sieci osadniczej oraz programem budownictwa mieszkaniowego;
- warunki realizacji programu rozwoju gospodarki komunalnej w miastach i na wsi;
- uzasadnienie ekonomiki rozwoju gospodarki komunalnej.

IX. Urządzenia kulturalne i socjalne.

1. Analiza stanu aktualnego sieci i wyposażenia w zakresie urządzeń kulturalnych i socjalnych oraz stopień zaspokojenia obecnych potrzeb ludności.

2. Określenie potrzeb perspektywicznych w powiązaniu z rozwojem demograficznym, zmianami w strukturze ludności oraz z koncepcją regionalizacji i rozwoju sieci osadniczej.

3. Program rozwoju usług kulturalnych i socjalnych oraz zasady rozwoju sieci urządzeń kulturalnych i socjalnych z uwzględnieniem ich roli i zasięgu w zakresie:

- szkolnictwa (w tym także wyższego);
- teatrów, kin, domów kultury itp.;
- ochrony zdrowia i pomocy społecznej (placówek lecznictwa otwartego w mieście i na wsi, szpitali, sanatoriów i innych urządzeń ochrony zdrowia);
- urzędzeń opieki nad dzieckiem;
- urzędzeń turystycznych, wypoczynkowych i sportowych.

4. Warunki realizacji programu w zakresie urzędzeń i usług kulturalnych i socjalnych.

5. Uzasadnienie ekonomiki rozwoju urzędzeń kulturalnych i socjalnych.

X. Handel i usługi.

1. Analiza sieci, jej struktura i wyposażenie w zakresie handlu, żywienia zbiorowego oraz usług rzemieślniczych i pokrewnych dla ludności.

2. Program rozwoju i warunki realizacji w powiązaniu z rozwojem zaludnienia, struktury ludności, rozwojem miejskiej i wiejskiej sieci osadniczej ze zmianami w warunkach bytowych ludności oraz kierunkami zmian w strukturze i wzroście spożycia.

3. Uzasadnienie ekonomiki rozwoju sieci handlu i usług.

XI. Gospodarka wodna.

1. Ocena zasobów wodnych i sposobu ich wykorzystania — regionalny bilans wodny.

2. Zapotrzebowanie na wodę według głównych użytkowników.

3. Koncepcja i program zaopatrzenia w wodę przemysłu, rolnictwa, ludności miast i wsi oraz żeglugi w powiązaniu z analogicznymi koncepcjami w regionach sąsiednich.

4. Program melioracji rolnych i leśnych.
5. Zabezpieczenie przed powodzią.
6. Problemy odprowadzenia ścieków, ochrona wód przed zanieczyszczeniem.
7. Program inwestycji hydrotechnicznych.
8. Kompleksowy program gospodarki wodnej, jej powiązania i współzależności z gospodarką wodną w sąsiednich regionach, w tym także w regionach przygranicznych krajów sąsiadujących z Polską.
9. Warunki realizacji kompleksowego programu gospodarki wodnej i uzasadnienie jego ekonomiki.

XII. Warunki bytowe ludności.

1. Analiza dochodów i struktury wydatków ludności (wskaźniki spożycia obecnie i w perspektywie).

2. Syntetyczna ocena stanu aktualnego i postulowany stopień zaspokojenia potrzeb w zakresie gospodarki mieszkaniowej, komunalnej oraz urządzeń kulturalnych i socjalnych (szkolnictwa, ochrony zdrowia, urządzeń kulturalnych, turystyki i sportu), sieci handlu, żywienia zbiorowego, usług rzemieślniczych i pokrewnych itp.

XIII. Inwestycje.

1. Zestawienie nakładów inwestycyjnych według działów gospodarki narodowej.

2. Szacunek programu inwestycji odtworzeniowych

3. Zestawienie imienne ważniejszych inwestycji według działów gospodarki narodowej (szacunek kosztów).

4. Wstępna ocena efektywności inwestycji.

XIV. Budownictwo.

1. Ocena rozmieszczenia i mocy produkcyjnych istniejących przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

2. Określenie potrzeb i możliwości w zakresie produkcji budowlano-montażowej.

3. Bilans zaopatrzenia materiałowego w surowce i materiały podstawowe: cement, materiały ściennie itp. oraz wnioski dotyczące rozwoju i lokalizacji produkcji materiałów budowlanych w regionie.

4. Program rozwoju mocy przerobowej istniejących i planowanych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz ich rozmieszczenia z uwzględnieniem postępu technicznego w budownictwie, zatrudnienia kadr wykwalifikowanych itp.

5. Uzasadnienie ekonomiki rozwoju budownictwa.

XV. Gospodarka gruntami (użycie ziemi).

1. Bilans obecnego użytkowania gruntów (terenów) (z uwzględnieniem różnych celów gospodarczych), analiza i wnioski.

2. Problem zmian w użytkowaniu gruntów na tle koncepcji perspektywicznego rozwoju województwa i jego poszczególnych obszarów.

3. Tereny potencjalnej lokalizacji przemysłu.

4. Problemy racjonalnego wykorzystania gruntów na różne cele gospodarcze; ochrona dobrych gleb przed ich zabudową, rekultywacja terenów zdegradowanych, ochrona przyrody (parki narodowe, rezerваты); rezerwy terenowe na cele budowlane w miastach, na wsi itp.

5. Koncepcja przestrzennej struktury użytkowania terenów w planie regionalnym województwa; perspektywiczny bilans użytkowania terenów oraz jego ekonomiczne uzasadnienie.

XVI. Podsumowanie i wnioski.

1. Funkcje i specjalizacja gospodarki województwa w gospodarce narodowej kraju w 1980 r.
2. Ogólne tezy planu regionalnego województwa na lata 1961—1980, ze szczególnym uwzględnieniem koncentracji sił i środków na zadaniach wiodących.
3. Wnioski wynikające z planu regionalnego województwa do planu perspektywicznego rozwoju gospodarki narodowej.
4. Zasady rozwoju i zagospodarowania podregionów.
5. Wnioski dotyczące racjonalnego układu powiązań międzyregionalnych i terytorialnego podziału pracy, w tym także wnioski dotyczące koordynacji planów regionalnych w regionach przygranicznych.
6. Wnioski w sprawie programu prac dotyczących planów regionalnych szczegółowych.
7. Podstawowe problemy planu regionalnego wymagające dalszych badań i studiów.
8. Ocena podziału administracyjnego wewnątrz województwa i wnioski.

XVII. Załączniki.

1. Podstawowe opracowania dotyczące planu regionalnego województwa, w tym podstawowe studia kartograficzne (analityczne i syntetyczne) oraz projekt przestrzennego kompleksowego zagospodarowania województwa.
2. Tablice statystyczne według poszczególnych działów gospodarki narodowej.
3. Bibliografia wykorzystanych opracowań i materiałów.
4. Lista instytucji i osób współpracujących w pracach nad założeniami planu regionalnego województwa oraz przy jego redakcji.
5. Opinia komisji planów regionalnych.
6. Odpis uchwały wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

U w a g a: Analogiczna problematyka, zakres studiów i układ treści mają także zastosowanie do planów regionalnych obszarów stanowiących część województwa lub części sąsiadujących ze sobą województw.

200

**ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, OŚWIATY
ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 9 maja 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia szczegółowych warunków, którym powinni odpowiadać kandydaci na pomocniczych pracowników nauki w szkołach wyższych, oraz warunków i trybu ich powoływania i zwalniania.

Na podstawie art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty, Spraw Zagranicznych oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 19 września 1959 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków, którym powinni odpowiadać kandydaci na pomocniczych pracowników nauki w szkołach wyższych, oraz warunków i trybu ich powoływania i zwalniania (Monitor Polski Nr 89, poz. 478) wprowadza się następującą zmianę:
w § 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ponadto mogą być powołani na starszych asystentów w katedrach klinicznych akademii medycznych lekarze, którzy byli zatrudnieni w tych akademiach przez trzy lata na stanowisku asystenta i uzyskali w tym czasie zaliczenie co najmniej 2 lat z okresu specjalizacji w danej dziedzinie medycznej.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. *E. Krassowska*
Minister Oświaty: *W. Tulodziecki*
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*
Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: *Wł. Reczek*

201

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 17 maja 1962 r.

w sprawie składania i rozpatrywania meldunków o niebezpieczeństwie zderzenia w powietrzu statków powietrznych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 lit. a) przepisów z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. z 1935 r. Nr 69, poz. 437, z 1945 r. Nr 48, poz. 273 i Nr 50, poz. 282) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pilot, który stwierdził wyminięcie się w locie pilotowanego przez siebie statku powietrznego z drugim statkiem powietrznym w odległości uznanej przez niego za

niebezpieczną, obowiązany jest złożyć meldunek o tym z powietrza, a następnie zawiadomić na piśmie właściwy organ służby ruchu lotniczego w terminie możliwie najkrótszym.

2. Właściwym organem do przyjęcia meldunku z powietrza jest ten organ służby ruchu lotniczego, z którym pilot utrzymuje w danej chwili łączność radiową w czasie lotu.